

Vassfarvegen i Høyesterett.

Vassfarvegen, privat eller kommunal, etter fire og et halvt års strid kom en endelig dom i Høyesterett.

Av Annar Skjegstad

1. Bakgrunn / Historikk
2. Kommunens initiativ og Vegstyrets ønsker / Kommunens behandling og krav
3. Framdrift og overlevering
4. Kommunen snur
5. 7 stk. stevner kommunen
6. Tingretten
7. Lagmannsretten
8. Høyesterett
9. Vegen i dag
10. Etterskrift / Oppsummering

Bakgrunn / Historikk

Vassfarvegen var og er delvis veien helt fra Nesbyen og til Oppland / Sør Aurdal grense ved Vangsbekken mot Hedalen.

Bangsvegen fra Langvasskrysset til Engene og til Valdreslibekken / grensa mot Sør Aurdal var opprinnelig med som en del av Vassfarvegen.

I 1973 overtok Nes kommune ansvaret for, og driften av, veien opp til Trytetjern med badeplassen og skytebanen.

Fjellogangenen Nesbyen til Hedalen ble på Nes-siden realisert i perioden 1950 til 1960. Finansieringen ble ordnet ved innskudd fra skog- og seter eiere med tilskudd fra det offentlige.

På slutten av 1950 tallet ble veglaget Vassfarvegen opprettet og et vegstyre valgt, bestående av grunn- og seter eiere, med ansvar for veiens drift og vedlikehold. Veien ble driftet med selvbetjeningsbom og hadde en skogsbilvei standard med bredde på 3,5 meter. Siste private bom sto ved gården Todalen.

Kommunens initiativ og Vegstyrets ønsker, Kommunens behandling og krav

På slutten av 1960 tallet og tidlig i 1970 var det kontakt begge veier mellom vegstyret og Nes kommune for å se om det var mulig å få veien oppgradert til kommunal vei, eller aller helst fylkesvei.

Også interessenter fra Sør – Aurdal, både private og det offentlige var involvert Nes Formannskap holder møte 9. oktober 1970 hvor det bl.a. er et framlegg til vedtak i kommunestyret: «*Formannskapet vil tilrå for kommunestyret at Nes kommune søker om at følgende veger blir tatt opp som fylkesveg: 1 Medalen – Juvhaugen. 2. Vassfarvegen (Når den er utbedret.)*»

I Nes kommunestyre sitt møte samme dag (Sak 120/70) ble følgende vedtak fattet: «*Formannskapets fremlegg nr. 302 / 70 ble enstemmig vedtatt.*»

Det er mange kontakter mellom vegstyret kommunen og fylket gjennom 70 og 80 tallet og etter hvert trekker fylket seg ut.

Vegsjefen i Buskerud gir vel egentlig Nes kommune beskjed om at noen fylkesveg blir det ikke i et brev til kommunen 9. februar 1982. Her trekkes det en konklusjon som lyder: «*Det er dessverre dårlige utsikter for noen økning av tilskuddene i årene som kommer. Det er også lite trolig at fylkeskommunen i nåværende situasjon vil påta seg framtidige forpliktelser med tilsagn om opptak som fylkesveg.*»

Kommunal overtagelse av Vassfarvegen ble behandlet i Formannskapet 19. januar 1982. Det ble disens om formuleringen av innstillingen til Nes kommunestyre i et flertalls og et mindretalls forslag.

Kommunestyret gikk enstemmig inn for mindretallets forslag som lød: «*Nes kommune sier seg villig til å overta Vassfarvegen til Oppland grense når den er ferdig utbedret og krav til fylkesveistandard er oppfylt.*»

I sak 15/ 83 den 27. januar 1982 gjorde altså kommunestyret et prinsippvedtak om å overta hele veien til Oppland grense etappevis etter hvert som veien tilfredsstillt kravene til fylkesvei. Dette omtales nærmere under punkt 4, Framdrift og overlevering.

Flere steder i saksgangen understreker kommunen Vassfarvegens betydning for kommunen. Et eksempel er i brev til Kommunal- og Arbeidsdepartementet 4. mars 1983. Her står det: «*Vegen er i dag en viktig sammenbindingsveg mellom Buskerud og Oppland fylker og mellom Nes og Sør-Aurdal kommuner. Den er mye brukt og vil bli enda mer trafikkert når den blir utbedret.*»

Et annet sted lyder det: «*For Nes kommune betyr vegen adkomst til store skogområder med setre og hyttefelt. Videre betyr vegforbindelsen den korteste strekning i østlig retning mot Valdres og Gudbrandsdalen. For motsatt trafikk vil vegen gi ca. 900 faste bosatte og ca. 1000 hytter i Hedalen kort adkomst til Nesbyen og de tjenester som et godt utbygd handelssenter kan gi. Videre adkomst til Uvdal og Sigdal blir opprettet.*» Dette er sitat fra

kommuneingeniøren i Nes sin totalvurdering av kommunalt engasjement i Vassfarvegen med Teknisk Utvalg i møte 17. oktober 1985.

I møtebok, Nes Kommune for Formannskapet Sak 123/90 og Kommunestyret sak 78/90 står det bl. a.

«Teknisk utvalg ser det som meget viktig at vegen bygges ferdig i løpet av kort tid. Utvalget ser også at bomsystemet blir avsluttet så raskt som mulig»

Videre, i samme notat, står det. *«Pr. i dag er vegen overtatt som kommunal veg fra Nesbyen til Tjernsettjern, og Nes kommune har gjennom kommunestyrevedtak **forpliktet seg til å overta vedlikeholdet når vegstrekningen står ferdig fram til Oppland grense»***

Det er ikke påvist, noe sted, at kommunen har reservert seg eller tatt forbehold om en mulig fremtidig forandring i de avtaler som ble inngått med vegstyret.

Dette vil jeg komme tilbake til.

Framdrift og overlevering.

Proessen / ideen om kommunal overtagelse er altså ganske gammel, fra tidlig på 70 tallet, og fikk sin «endelige» slutt 1. januar 1996 ved at kommunen overtok det siste strekket fram til Oppland grense.

«Endelig» ble det jo ikke i og med at kommunen valgte å nedgradere vegen igjen i 2002.

Som det er beskrevet så var det både det private vegstyret og kommunen som tidlig på 1970 tallet jobbet for en kommunal eller helst en fylkeskommunal overtagelse.

Det ble etter hvert en enighet om at veien skulle overtas av det offentlige og at dette skulle skje etappevis etter at hver parsell var oppgradert til avtalt standard.

I og med at fylket hadde begrensede midler og ikke ville ta over veien endte dette med at veien skulle ha fylkesveg standard, men den skulle overtas av kommunen.

Bort sett i fra strekningen fra Todalen til Vardevollen ble all utbedring og oppdatering utført langs den eksisterende veien. Veistykket fra Todalen gikk opp til høyre rett ved Todalens innkjøring og var bratt og ganske svingete.

Ved hjelp av både kommune og fylke ble ny veitrase stikket og prosjektert. Denne delen av veien ble samtidig ca. 700 meter kortere, men viktigst var det at den nye traseen kunne opparbeides til ønsket standard, Fylkesvei.

Det ble nå lagt opp til et spleiselag med alle som sognet til veien, bompenger og det offentlige. Alle skulle bidra.

For å finansiere hele oppgraderingen fra Trytetjern til Oppland grense foreslo vegstyret at alle som sognet til veien, seter-, skog- og hytteeiere, skulle være med på finansieringen med følgende fordeling: Hytteeiere kr. 4000.-, Seter eiere med kr. 1500.- og Skogeiere med kr. 3.- pr. dekar skog. Kun ca. halvparten av de berørte parter samtykket i dette forslaget. Det ble fremmet begjæring om skjønn fra vegstyrets side. Dette ble gjennomført for Hallingdal herredsrett sak nr. 9/88 B den 15. september 1988.

Det er veilovens § 54 som regulerer adgangen til fordeling av kostnader forbundet med fremtidig vedlikehold og utbedring av vei.

Saksøker var altså vegstyret. Saksøkte var alle som sogner til veien, hele 277 hytte- skog- og seter eiere.

Uten å gå til detaljer så ble skjønnets slutning at finansieringen skulle fordeles slik vegstyret ønsket, riktignok noe justert.

Veien ble gradvis ferdig stillet og overtatt av kommunen slik:

<u>ParSELL:</u>	<u>Lengde i km.</u>	<u>Overtatt av kommunen</u>
Nesbyen – Trytetjern	4,5	1973
Trytetjern – Todalsdammen	3,0	1982
Todalsdammen – Todalen	1,5	1984
Todalen – Tjernset	4,1	1988 ca.
Tjernset – Langvassenden	1,0	1989 ca.
Langvassenden – Oppland grense	10,0	1996
Totalt	24.0	

Kommunen snur - nedklassifisering.

Overtatt var overtatt. Avtale var avtale.

Alle som hadde jobbet med prosjektet og som hadde lagt ned hundretalls, kanskje tusentalls, timer trodde nok det. Alle de som etter skjønnen i 1988 betalte inn sin pålagte andel var i hvert fall helt sikre på det.

Dette tror jeg nok også var tilfelle i kommunen, både ansatte og folkevalgte, hadde samme oppfatning på 90 tallet.

Slik ble det ikke!

Til kommunestyrets møte i desember 2002 Sak nr. 0075/02 innstiller Rådmannen på følgende:

«Nes kommunestyre finner å nedlegge Vassfarvegen som kommunal veg fra og med Todalsdammen og frem til Oppland grense. Nedleggelsen finner sted med virkning fra 01.02.2003. Fra denne dato opphører samtidig alt kommunalt vegvedlikehold på samme strekning.»

Det ble fremmet et alternativ og enstemmig ble dette vedtatt.

Her lyder det (Litt forkortet):

- *Saken utsettes.*
- *TMN-utvalget (Teknisk-, miljø- og næringsutvalget) bes ta opp saken i sitt møte 21. januar.*

- *Utvalget bes nedsette en gruppe bestående an grunneiere i Nes og aktuelle parter fra Sør – Aurdal.*
- *Gruppas mandat er å arbeide frem alternative forslag til fortsatt drift av Vassfarvegen med besparelser for kommunen.*
- *Gruppa har frist til 1. mars med å komme med forslag for videre behandling i TMN-utvalget 25. mars.*

Vegstyret ble avviklet etter at kommunen hadde tatt over hele veien i 1996. Det var derfor intet vegstyre eller enkeltpersoner som kommunen kunne kontakte, selv om de gjorde enkelte forsøk.

Kommunen bestemmer seg for å gjennomføre et fellesmøte for alle berørte. Dette gjøres gjennom en annonse i Hallingdølen 23. desember 2003.

VASSFARVEGEN
- valg av vegstyre m.m.

Nes kommunestyre har i sak 107/03 vedtatt nedklassifisering/tilbakeføring av Vassfarvegen fra kommunal til privat veg. Vedtaket gjelder for strekningen fra Trytetjern til Oppland grense. Rettighetshavere til vegen inviteres til møte i Nes kommunehus, kommunestyresalen **onsdag den 07.01.04 kl. 19.00** for orientering om saken og valg/ konstituering av vegstyre.

Teknisk sjef

Kommunen har alle navn over berørte i Nes Østmark gjennom skjønnet og gjennom renovasjonsinnkreving.

Det er ikke mulig å treffe alle gjennom denne lille annonsen. Mange bor utenfor Hallingdal og leser aldri Hallingdølen.

Kommunen anmoder Arild Skaret (Tidligere vegstyre formann), Leif Lie og Kåre Peder Rasmushagen om å komme til kommunen for et møte 5. januar 2004 for å utveksle informasjon og for å få synspunkter om den videre fremdrift i saken.

De møter opp, men har på forhånd understreket at de ikke kan møte på vegne de 277 hytte-, skog- og seter eiere fra skjønnet i 1988. De hevder samtidig at kommunen ensidig ikke kan nedklassifisere veien og anmoder kommunen om å tenke seg om. Dette kan ende i rettssak.

Nå bringes også Advokat Rolf B. Nybakk inn.

På møtet 7. januar kommer det ingen, eller nesten ingen.

Det virker nesten som kommunen var forberedt på dette for samme dag, før møtet, rykkes nok en annonse inn i Hallingdølen

LAURDAG 7. DESEMBER 2002

NES KOMMUNE

Nedklassifisering av Vassfarvegen

Med dette varsles det om at Vassfarvegen, fra og med Todalsdammen og frem til Oppland grense, vil bli foreslått nedlagt som kommunal vei med virkning fra 01.02.03. Jfr. veglovens § 7,3. ledd. Det tæes forbehold om Nes kommunestyrets vedtak.

Merknader til forslag om nedklassifisering bes sendt Nes kommune v/teknisk- næringsetar, 3540 Nesbyen, innen 03.01.03.

Teknisk- næringssjef

Det er mange merknader og detaljer som er dokumentert rundt videre fremdrift. Bl.a. fra kommunens side og nå også fra advokat Nybakk.

Det går mot rettssak.

7 stk. stevner kommunen.

Tingretten

4. februar 2004 sender Advokat Nybakk inn stevning til Hallingdal Tingrett

På vegne av 7 stykker som består av hytte- skog- og seter eiere.

Disse 7 er:

Arild Skaret

Bernt Stuvebakken

Sigve Svenkerud

Leif Lie

Kåre Peder Rasmushaugen

Annar Skjegstad

Sven Arild Damslora

Tingretten.

Stevnet er: Nes Kommune v/ ordføreren 3540 Nesbyen

Saken gjelder: Nes kommunes nedleggelse av kommunal veg fra strekningen Trytetjern og frem til Oppland grense.

Saken overføres til Ringerike tingrett på grunn av mulig inhabilitet.

Rettssaken gjennomføres 28. september 2004.

Sak nr.: 04-00255 A

Dommer er Sorenskriver Marit Nervik.

Domsslutning:

- 1. Nes kommunes vedtak om nedleggelse av Vassfarsvegen som kommunal veg fra Trytetjern og fram til Oppland grense» er urettmessig i forhold til saksøkerne. Vegstrekningen er fortsatt å anse som kommunal veg i fremtiden, på grunnlag av den kommunale overtagelse som skjedde etappevis frem til 1. januar 1996 fra strekningen Trytetjern og fram til Oppland grense*
- 2. Nes kommune dømmes til innen 2 -to- uker fra dommens forkynnelse å betale sakens omkostninger med kr. 105.361.- med tillegg av 8,75 % rente fra forfall til betalingen skjer.*

De som ønsker, kan lese hele dommen slik: Gå inn på vår hjemmeside, Historiske Buvasstølan. Her finner du alle de tre dommene.

Rettsaken i tingretten ble finansiert av saksøkerne gjennom de enkeltes forsikringer.

Dommen ankes, fra kommunens side, til lagmannsretten 29. oktober 2004,

Lagmannsretten.

Ankesaken ble behandlet av Borgarting lagmannsrett med dom 18. september 2006.

Sak nr. 04-080202ASI-BORG/01.

Dommere var:

Lagmann

Jan Martin Fjell

Lagdommer

Vincent Galtung

Ekstraordinær lagdommer

Karl Sundt-Ohlsen

En enstemmig Lagmannsrett kom til følgende resultat:

Domsslutning:

- 1. Nes kommune frifinnes.*
- 2. Saksomkostninger for tingretten tilkjennes ikke.*
- 3. I saksomkostninger for lagmannsretten betaler Arild Skaret, Bernt Stuvebakken, Sigve Svenkerud, Leif Lie, Kåre Peder Rasmushaugen, Annar Skjegstad og Sven Arild Damslora in solidum til Nes kommune 101.261 - etthundreogettusen-tohundreoogsekstien - kroner, innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne dom, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall til betaling skjer.*

I lagmannsrettens oppsummering, helt på slutten, heter det bl.a.:

For helhetens skyld nevnes at kommunen, i forbindelse med tilbakeføringen til privat vei, har tilbudt å sette opp en automatbom - mens den tidligere bommen var manuell. Kommunen har også tilbudt å yte et direkte økonomisk tilskudd.

Lagmannsretten finner for øvrig grunn til å bemerke at Nes kommune utvilsomt kunne ha håndtert nedleggelsessaken på en heldigere måte, ved i større grad å ha kommunisert med de private parter forut for nedleggelsesvedtaket i desember 2003.

Anken har ført frem, og spørsmålet om saksomkostninger - for begge instanser - blir å vurdere etter tvistemålsloven § 172, jf. §180 annet ledd.

Saken har reist prinsipielle og tvilsomme rettsspørsmål, og lagmannsretten finner at de private parter hadde grunn til å bringe saken inn for retten, jf. tvistemålsloven § 172 annet ledd, første alternativ. Resultatet kan likevel ikke sees å ha vært så tvilsomt at de private parter bør fritas for saksomkostninger også for ankebehandlingen. Lagmannsretten har her sett hen til at saken er blitt bedre opplyst ved ankebehandlingen, blant annet med hensyn til det forhold at det offentlige har ytet meget betydelige bidrag ved den opprusting av veien som fant sted i forbindelse med den kommunale overtakelsen.

De som ønsker, kan lese hele dommen slik: Gå inn på vår hjemmeside, Historiske Buvasstølan. Her finner du alle de tre dommene

Saken er så prinsipiell at den ankes til høyesterett en anke som godtas og saken kommer opp for Høyesterett.

Høyesterett.

Høyesterett behandlet saken med 5 dommere.

Skoghøy, Tønder, Falkanger, Stabel og Coward.

Sak nr.: HR-2007-00796-A (sak nr.2006/1738, sivil sak, anke.

Rettsaken avsluttes ved at hver enkelt dommer gir sin begrunnelse og sin stemme.

Dommer **Skoghøy**, som er første voterende, avslutter sin 60 punkters grundige gjennomgang og begrunnelse slik:

Punkt 58. Jeg er på dette grunnlag kommet til at Nes kommune bare har forpliktet seg til å overta Vassfarvegen etter hvert som vegen ble opprustet til avtalt standard, men at kommunen ikke har forpliktet seg til å opprettholde vegen som kommunal veg for alltid eller for noen minsteperode. Nes kommunestyres vedtak 11. desember 2003 om å nedlegge vegen som kommunal veg er basert på en vurdering av kommunens økonomi på dette tidspunktet, og hvilke formål som skal prioriteres. Jeg kan ikke se at dette vedtaket kan anses som noe brudd på den forpliktelsen kommunen i 1983 påtok seg til å overtavegen. Dette innebærer at jeg er enig med lagmannsretten i at Nes kommune må frifinnes.

Punkt 59. Ut fra resultatet jeg har kommet til, har anken vært forgjeves. Saken har imidlertid reist prinsipielle rettsspørsmål og fått forskjellig utfall i tingretten og lagmannsretten. På denne bakgrunn finner jeg at hver av partene bør bære sine omkostninger for alle instanser, se tvistemålsloven § 180 første ledd, jf. § 172 andre ledd.

Punkt 60. Jeg stemmer for denne Dom:

- 1. Lagmannsrettens dom – domsslutning punkt 1 – stadfestes.*
- 2. Saksomkostninger tilkjennes ikke noen instans.*

Dommer **Tønder** er andre voterende og hans, like grundige, gjennomgang starter slik:

Punkt 61. *Jeg er kommet til et annet resultat enn førstvoterende. For meg blir det et vesentlig spørsmål hvorvidt Nes kommune har forpliktet seg til å overta vedlikeholdet av veien.*

Punkt 82. Jeg kan vanskelig se vedtaket annerledes enn som brudd på den klare forutsetningen som lå til grunn for avtalen mellom partene, nemlig at opprustningen til fylkesvegstandard skulle skje mot at de private interessenter i området, representert ved vegstyret, ikke skulle sitte igjen med vedlikeholdet av veien og det ansvar som det fører med seg. Så lenge veien fortsatt er ment å skulle tjene som allmenn ferdselsåre mellom Hallingdal og Valdres i tråd med kommunens målsetting, må etter min mening kommunen være forhindret fra å fatte et slik nedleggingsvedtak, som i realiteten utelukkende har som formål å skyve vedlikeholdsansvaret over på den private part.

PUNKT 84. Jeg stemme for at tingrettens dom stadfestes.

Dommer **Falkanger**:

Jeg er i det vesentlige og i resultat enig med andrevoterende, Dommer Tønder.

Dommer **Stabel**:

Jeg er i det vesentlige og resultat enig med førstvoterende, dommer Skoghøy.

Nå var det stor spenning for alle oss som overvar høyesteretts behandling. **Det er 2-2!**

Dommer **Coward**:

Likeså.

Med tre mot to stemmer avsa altså Høyesterett denne dom:

- 1. Lagmannsrettens dom - domsslutning punkt 1- stadfestes.*
- 2. Saksomkostninger tilkjennes ikke for noen part.*

De som ønsker, kan lese hele dommen slik: Gå inn på vår hjemmeside, Historiske Buvasstølan. Her finner du alle de tre dommene

Veien i dag.

Vassfarvegen eksisterer i dag med egne vedtekter og eget vegstyre.

Veglaget ble stiftet 14. juni 2008 av grunneiere og de hytteeiere som finansierte og bygde Vassfarvegen.

Veglaget, har sammen med veglagene på Hedalsiden, stiftet driftsselskapet "**Nesbyen - Hedalen Veglag**" som skal stå for opprusting, drift og vedlikehold av veg og bommer.

Veistykket, Bagnsvegen, fra Langvasskrysset og til Valdreslibekken / Oppland grense og opp til Engene, var opprinnelig en del av Vassfarvegen.

Kommunen overtok aldri denne delen. Det var heller ikke mulig å få dette veistykket inn som en del av avtalen om drift og vedlikehold i det nye driftsselskapet.

Vi som holder til i Nes Østmark, enten vi er hytte- skog- eller setereiere, har fått en fin vei som vedlikeholdes og driftes på en dyktig måte.

Etterskrift / oppsummering.

Alt her er korte glimt av en utrolig lang og omfattende prosess.

Etter rettssaken var det til dels tøffe samtaler mellom hytte- skog- og setereiere og Nes kommune. Det var til og med trusler om at veien ville bli stengt for almen trafikk.

Det ble oppnådd en god veiløsning for alle parter.

Tross alt skal ikke kommunene og fylkets økonomiske bidrag både før og etter rettssakene glemmes.

Vi kan i dag være stolte av dugnadsjobbing i våre områder. Tenk bare på stier og løyper, servicehuset veier og ikke minst Buvatn Brygge. Det har alltid vært stor oppslutning om dugnader også tidligere.

Når vegsaken ble anket og godtatt av Høyesterett så stilte utrolig mange opp økonomisk for å kunne finansiere dette. Riktignok slapp vi å betale sakskostnader, men advokat og noen andre saker krevde at det var kapital tilstede. Her ble det etter rettssakene et overskudd som nøyaktig ble tilbakebetalt til hver enkelt i forhold til hva som opprinnelig var betalt inn.

Vassfarveg dommen har også blitt del av en doktorgrad.

Svein Kr. Arntzen. Avhandlingen, **Juridisk argumentasjon ut fra rettsprinsippet om beskyttelse av berettigede forventninger**, levert for graden PhD (Philosophiae doctor) i rettsvitenskap. Universitetet i Tromsø. Det juridiske fakultet, året 2009.

At vi, som alle andre, hadde berettigede forventninger når avtalen ble inngått med kommunen er det vel ikke tvil om.

De som vil lese delen som omhandler Vassfarvegen og rettssakene kan finne det slik på side 161 og fremover.

<https://munin.uit.no/bitstream/handle/10037/2393/thesis.pdf;sequence=1>

I lagmannsrettens gjennomgang av saken står det:

«Partene er enige om at den kommunale overtakelsen av veien, slik denne blant annet fremgår av det såkalte prinsippvedtaket fra 1983, må anses som en avtale mellom kommunen og de private grunneierne om kommunal overtakelse - når kravet om fylkesvei- standard var oppfylt. Spørsmålet i saken er om det i denne avtalen må innfortolkes et vilkår om at kommunen ikke kunne gi fra seg veien igjen, d.v.s. nedlegge den som kommunal og tilbakeføre den til privat vei.»

Som tidligere skrevet:

Alle som hadde jobbet med prosjektet og som hadde lagt ned hundretalls, kanskje tusentalls, timer trodde nok det og at det ikke var mulig å nedklassifisere vegen på nytt.

Alle de som etter skjønnet i 1988 betalte inn sin pålagte andel var i hvert fall helt sikre på det.

Dette tror jeg nok også var tilfelle i kommunen, både ansatte og folkevalgte, hadde samme oppfatning som alle andre på 90 tallet.

Slik ble det ikke!

Stabekk / Buvasstølan november 2017.

Annar Skjegstad